

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 27 stycznia 2022 r. [wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa (Senāts) – Łotwa] – „Sātiņi-S” SIA

(Sprawa C-238/20) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Karta praw podstawowych Unii Europejskiej – Artykuł 17 – Prawo własności – Dyrektywa 2009/147/WE – Rekompensata za szkody wyrządzone w akwakulturze przez dzikie ptaki chronione na obszarze Natura 2000 – Rekompensata w kwocie niższej niż wartość rzeczywiście poniesionych szkód – Artykuł 107 ust. 1 TFUE – Pomoc państwa – Pojęcie „korzyści” – Przesłanki – Rozporządzenie (UE) nr 717/2014 – Zasada de minimis]

(2022/C 119/14)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Augstākā tiesa (Senāts)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: „Sātiņi-S” SIA

Przy udziale: Dabas aizsardzības pārvalde

Sentencja

- 1) Artykuł 17 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie temu, by przyznana przez państwo członkowskie rekompensata z tytułu strat poniesionych przez podmiot gospodarczy w wyniku zastosowania na obszarze sieci Natura 2000 środków ochronnych na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa była znacznie niższa od wartości rzeczywiście szkody poniesionej przez ten podmiot.
- 2) Artykuł 107 ust. 1 TFUE należy interpretować w ten sposób, że przyznana przez państwo członkowskie rekompensata z tytułu strat poniesionych przez podmiot gospodarczy w wyniku zastosowania na obszarze sieci Natura 2000 środków ochronnych na podstawie dyrektywy 2009/147 stanowi „pomoc państwa” w rozumieniu tego postanowienia, jeżeli spełnione są pozostałe przesłanki dotyczące takiej kwalifikacji.
- 3) Artykuł 3 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) nr 717/2014 z dnia 27 czerwca 2014 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 [TFUE] do pomocy de minimis w sektorze rybołówstwa i akwakultury należy interpretować w ten sposób, że w przypadku gdy rekompensata taka jak opisana w pkt 2 sentencji niniejszego wyroku spełnia przesłanki art. 107 ust. 1 TFUE, przewidziana w tym przepisie rozporządzenia górna granica pomocy de minimis w wysokości 30 000 EUR ma zastosowanie do tej rekompensaty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 262 z 10.8.2020.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 18 stycznia 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof – Niemcy) – Thelen Technopark Berlin GmbH / MN

(Sprawa C-261/20) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Swoboda świadczenia usług – Artykuł 49 TFUE – Dyrektywa 2006/123/WE – Artykuł 15 – Wynagrodzenia architektów i inżynierów – Obowiązujące usługodawcę taryfy minimalne – Bezpośrednia skuteczność – Wyrok stwierdzający uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego wydany w toku postępowania przed sądem krajowym]

(2022/C 119/15)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof